

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700593163280/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

jeg end større Uret mod en Enkes Datter, og nu kunde jeg ikke engang udrette Noget ved at bede om Forladelse. Det var igjen et Forhold imellem Himlen og mig, Menneskene havde intet Krav paa mig; men det, som var fornærmet, maatte sones. Jeg var noget Mindre end før, havde mindre Ret i Livet, i Universets Orden; mine store Drømme nærmede sig mig vel, men anerkjendte mig ikke længer fuldelig, ventede ikke at blive helt virkeliggjorte af mig. Jeg havde ikke Mod og Kraft til at gaae ud i Verden paa egen Haand og søge Lykken og Herligheden; men Forsoningen kunde opnaaes, naar jeg ydmygede mig og tog Grevens Tilbud som en Art Straf. Og aldrig saasart var denne Tanke opkommen, saa medførte den ogsaa et glædeligt Haab: Jeg vilde ligesom en Oedip blive ført til Eumenidernes hellige Lund, hvor mit Offer vilde blive modtaget.

Vi Mennesker ere saa besynderlig indrettede, at vi ligesom i forskjellige Lag af Sjælen kunne opbevare forskellige, ja hinanden modsatte Stemninger. Det er ganske vist, at jeg baade var sorgmodig og glad over min Sorg. Jeg kunde ikke have udholdt Tanken om min nye Stilling, hvis jeg ikke havde seet ud over Greven og hans Søn mod et fjernt Punkt, hvor jeg skulde møde min Fortids Haab igjen, finde Guldbrikkerne, hvormed jeg i Tidens Morgen havde leget.

Jeg lod mig ikke fratage min Ret til, ved at sælge min aarlige Indtægt for en betydelig Sum, at optræde endnu engang som Familiens Chef og give min Søster Udstyr, og efter at have efterkommet andre Forpligtelser havde jeg endda en lille Sum tilovers, hvorved jeg i et givet Øieblik kunde for nogen Tid staae uafhængig. Men denne Operation var tillige noget Mere: jeg brændte mine Skibe. Og da de vare brændte, da Alt var færdigt, og de, der bekymrede sig om mig, kunde see, at jeg for Alvor vilde bort og blive borte, fik jeg Ansøgningen om Skilsmisse tilsendt – underskreven.

Da jeg kom med Greven hjem til hans Gods, blev jeg et Øieblik imponeret; thi denne Mand, der havde gaaet saa jevnt omkring i Kjøbenhavn, logeret paa et Hotel og adskillige Gange siddet hos mig aldeles studentikos, blev modtaget som en Konge: Der syntes paa hans Gaard ikke at være Tjenere, men Undersaatter. Der var en taus, statelig Ærefrygt, som jeg ikke før havde været Vidne til, da vi kom ind i